

'Een dag meelopen in het veld is echt een verrijking'

De politieke theorie en de weerbarstige praktijk. Die twee komen elkaar zelden op de werkvloer tegen. Toch helpt enige voeling met de praktijk van alledag bij het vormgeven van het beleidskader. Daarom biedt MOgroep W&MD Tweede Kamerleden met enige regelmaat aan een dag stage te lopen bij een van haar leden. Een aanbod waarvan doorgaans gretig gebruik wordt gemaakt. SOM sprak met twee gelegenheids-stagiairs.

Malik Azmani

Functie: Tweede Kamerlid voor de VVD

(sinds 17 juni 2010)

**Stage: welzijnsorganisatie de Lumens Groep
in Eindhoven.**

‘Als woordvoerder Sociale Zaken en Werkgelegenheid houd ik me in de Kamer onder meer bezig met schuldhulpverlening en armoedebeleid. De stage sloot hier goed op aan: ik liep mee met de Unit Sociale Activering van de Lumens Groep, die mensen met schulden begeleidt. Zo’n dag in het veld is echt een verrijking. Het helpt je bij het debatteren zaken beter in perspectief te plaatsen. Ik schoof aan bij een cursus ‘Rondkomen met inkomen’. De deelnemers leren hier hoe ze hun bestedingspatroon duurzaam kunnen aanpassen. Ook mocht ik individuele gesprekken bijwonen met cliënten van schuldhulpverlening. Wat me opviel, is dat de doelgroep heel divers is. Niet alleen mensen met een laag inkomen of een uitkering hebben schulden of moeite om rond te komen. Er waren bijvoorbeeld ook cliënten met een goed inkomen die op te grote voet leefden. Of ondernemers die vanwege de crisis geen betalingen meer ontvingen van hun debiteuren. Wat ze allemaal delen is hun trots: het is een hele stap om te erkennen dat je hulp nodig hebt. De meeste mensen redden het bij voorkeur zo lang mogelijk op eigen kracht.’

‘Ik krijg nu de kans mijn stage-ervaring in de praktijk te brengen. We behandelen op dit moment het ontwerp van de Wet gemeentelijke schuldhulpverlening. Tijdens mijn stage zag ik het belang van de samenwerking tussen gemeente en welzijn in integrale schuldhulp. Iemand met schulden heeft vaak meer problemen dan alleen financiële. Belangrijk is dat de gemeente de regie in handen neemt en ervoor zorgt dat de hulp voor iedereen laagdrempelig en snel toegankelijk is. In Eindhoven vullen de partijen elkaar goed aan. Ook is er oog voor het evenwicht tussen de harde en zachte kant van schuldhulpverlening. De zachte kant is dat mensen met problematische schulden geholpen moeten worden. Zodat zij bijvoorbeeld niet uit huis worden gezet of buiten de maatschappij komen te staan. De harde kant is dat schuldeisers binnen redelijke termijn het geld moeten krijgen waar ze recht op hebben. Het is belangrijk dat die twee kanten in balans zijn met elkaar.’

‘Gemeenten moeten met elkaar samenwerken als het gaat om schuldhulpverlening. Kleinere gemeenten moeten aanhaken bij grotere in de omgeving. Zo kunnen ze gebruik maken van elkaars expertise. Maar wat mij betreft ligt de nadruk op preventie. Ook daar kunnen gemeenten een organiserende rol in spelen. Bijvoorbeeld door te zorgen dat op scholen voorlichting wordt gegeven om scholieren bewust te maken van de waarde van geld. Voor dat soort preventieve maatregelen ga ik me in de Tweede Kamer hard maken. Om dat goed te kunnen doen, is kennis over de praktijk van schuldhulp en armoede onontbeerlijk. Activiteiten zoals deze stage blijf ik dan ook in de toekomst ondernemen.’

Willie Dille

Functie: Tweede Kamerlid voor de PVV

(sinds 17 juni 2010)

Stage: welzijnsorganisatie MOOI in Den Haag.

‘Ik wilde graag eens zien hoe het er in de praktijk van het jongerenwerk aan toe gaat. Bij MOOI mocht ik een dag op stap met een ambulante jongerenwerker. Interessant, want dieper in het veld kom je bijna niet. Deze jongerenwerker was echt een man van de straat. Hij wist duidelijk hoe hij de jongeren moest aanspreken. Hij liet een natuurlijk overwicht zien, zonder autoritair te zijn. Heel mooi om te zien dat ze ontzag en respect voor hem hadden. Op deze manier actief op straat aanwezig zijn, is een goede manier om probleemjongeren te helpen. Ik zie dan ook zeker het nut van deze vorm van welzijnswerk.’

‘MOOI heeft gelukkig een vernieuwende aanpak. De organisatie gelooft in een activerende werkwijze: mensen stimuleren zelfredzaam te zijn en zorgen dat ze zelf iets gaan ondernemen om hun omstandigheden te verbeteren. Dat past goed bij de gedachten van de PVV over welzijn. We zien namelijk niet zoveel in het pamperen van mensen. Misschien

‘Dieper in het veld kom je bijna niet’

schuilt er geen kwaad in het organiseren van bijvoorbeeld een knutselclub voor jongeren. Maar het haalt ook niet veel uit. Omdat de pot met geld niet bodemloos is, kunnen we dat soort activiteiten beter achterwege laten en de jeugdzorg efficiënter maken. Met een no-nonsenseaanpak, waarbij jongeren bijvoorbeeld door een duidelijke dagstructuur en heldere afspraken wordt geleerd om hun leven weer op de rails te krijgen. We moeten ze leren de handen uit de mouwen te steken en zelf verantwoordelijkheid te nemen. In de komende begrotingsdebatten zal ik dan ook zeker pleiten voor een activerende benadering.’

‘Jongerenwerkers moeten bovendien nauw samenwerken en overleggen met de politie. Als jongeren echt voor overlast zorgen, moeten ze hard en strafrechtelijk worden aangepakt. De Haagse jongeren die ik tijdens mijn stagedag sprak, waren het daar zelf ook mee eens. Ze vinden het niet nodig dat er almaar dure en luxe jeugdsozen worden gebouwd, die vervolgens nauwelijks worden gebruikt. Deze jongeren willen voor vol worden aangezien. Ze zitten niet te wachten op wollige gesprekken met hulpverleners, maar willen duidelijkheid en structuur. En dat er dan af en toe wat harde woorden vallen, vinden ze niet erg. Dat respecteren ze alleen maar.’